

Rechtspraak zelfstandigenschades

HOF 'S-HERTOGENBOSCH, 2 februari 1961	2
HOF LEEUWARDEN , 17 januari 1973.	2
RECHTBANK GRONINGEN , 26 april 1974.....	3
HOF LEEUWARDEN , 14 januari 1976.	3
HOF AMSTERDAM, 26 juni 1974.	3
RECHTBANK ZWOLLE 19 december 1973 en 6 november 1974	3
RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH 15 november 1974.....	4
RECHTBANK AMSTERDAM 10 juni 1975.....	4
RECHTBANK GRONINGEN 30 november 1973, 31 mei 1974, 6 juni 1975 en 19 september 1975.	4
HOF 's-GRAVENHAGE 20 november 1975.....	5
RECHTBANK MIDDELBURG , 21 januari 1976.....	5
VR 1980/20 HOF 's-GRAVENHAGE 8 februari 1978.....	5
RECHTBANK MAASTRICHT 22 mei 1980.....	5
RECHTBANK AMSTERDAM 9/7/79 en 22/10/80.....	6
HOF AMSTERDAM 29/12/83.....	6
RECHTBANK AMSTERDAM 19 juni 1985.....	6
RECHTBANK AMSTERDAM , 15 januari 1986	7
RECHTBANK AMSTERDAM, 2 november 1988.....	7
HOGЕ RААD d.d. 13-11-1992.....	7
HOGЕ RААD 2 december 1994, nr. 15511.....	7
HOGЕ RААD 23-09-1994	8
RECHTBANK UTRECHT 27 juni 1995.....	8
RECHTBANK ARNHEM 23 november 1989, 16 april 1992, 30 maart 1995, 21 december 1995 en 15 februari 1996	8
HOF AMSTERDAM 9 juli 1998.....	9
Rechtbank Den Haag 12-08-2002	9
Hoge Raad, 6 juni 2003	10
Rechtbank Breda 21 januari en 20 oktober 2004	10
Rechtbank Arnhem, 7 juni 2006.....	11
Rechtbank Middelburg 12 september 2007	11
Hof 's-Hertogenbosch 10 juni 2008	11
Hof Arnhem 4 november 2008.....	12
Hof Amsterdam 4 november 2008	12
Rechtbank Zutphen 30 januari 2009	12
Hof 's-Hertogenbosch 23 juni 2009	13

Rechtbank Roermond 21 oktober 2009	13
Rechtbank 's-Hertogenbosch 26 januari 2010	13
Rechtbank Utrecht 13 oktober 2010	13
Rechtbank Breda 4 april 2012.....	14
Rechtbank Den Haag 27 juni 2012	14
Rechtbank Den Haag 06 juli 2012	14
Rechtbank Den Bosch 17 oktober 2012.....	15
Rechtbank Rotterdam 08-05-2013.....	15
Rechtbank Rotterdam 06 januari 2014	16
Rechtbank Midden-Nederland 15 januari 2014	17
Hof Den Bosch 11 februari 2014	17
Hof Den Bosch 12 augustus 2014	17
Rechtbank Oost-Brabant 19-03-2015	18
Hof Den Bosch 24 maart 2015.....	18
Rechtbank Den Haag 24 maart 2015	18
Rechtbank Noord-Nederland 1 april 2015.....	19
Rechtbank Gelderland 30 september 2015	19
Rechtbank Noord-Holland 13 oktober 2015.....	20
Rechtbank Den Haag 14 oktober 2015	20
Rechtbank Noord-Nederland , 12 januari 2016	21
Rechtbank Den Haag 6 juli 2017	21
Rechtbank Gelderland 08-07-2026.....	22

HOF 'S-HERTOGENBOSCH, 2 februari 1961

VR 1963/45

Arbeidsongeschiktheid geeft schade

Uit de feiten, dat het slachtoffer (aannemer) ten gevolge van het ongeval gedurende verschillende maanden buiten staat is geweest enige arbeid te verrichten, dat hij voor 30% blijvend invalide is en dat hij van zijn inkomen uit zijn arbeid placht te leven, vloeit zonder meer voort, dat bij het wegvallen geheel of gedeeltelijk van zijn arbeid zijn inkomen uit arbeid wegvalt, althans verminderd en dat hij schade ten gevolge van inkomstenderving lijdt.

HOF LEEUWARDEN , 17 januari 1973.

VR 1976/60

Onvoldoende bewijs inkomensschade

Koopman in oude metalen en galanterieën, die door ongeval goeddeels arbeidsongeschikt is

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

geworden, heeft niet aannemelijk gemaakt, dat hij dientengevolge inkomensschade leed en zal lijden, nu onvoldoende gebleken is welk inkomen hij voor het ongeval had, terwijl uitkeringen op grond van sociale wetten ook op andere gronden dan invaliditeit worden verstrekt. Wel wordt smartegeld toegekend.

RECHTBANK GRONINGEN , 26 april 1974.

VR 1978/61

Schadeberekening bij letsel van firmant boerenbedrijf. Marginale winsten. AOV geen voordeel wegens sommenverzekering, wel matiging.

Eiser was met zijn broer firmant van boerenbedrijf met 60% winstaandeel. Rb.: uit accountantsrapporten blijkt dat bedrijf marginaal werkte, het zou, onafhankelijk van het ongeval te eniger tijd geliquideerd zijn. Eiser zou, gezien zijn opleiding en bekwaamheden, een beter inkomen dan van vaktechnisch landarbeider hebben kunnen verwerven; Rb. schat wat eiser tot liquidatie als firmant en daarna in loondienst had kunnen verdienen. Schade te berekenen aan de hand van netto inkomen en sterftেকansen: deskundigen bericht over uitkering ineens met verondersteld jaarlijkse geldontwaarding van 6%. Periodieke uitkeringen arbeidsongeschiktheidsverzekering zijn sommenverzekeringen en kunnen niet als voordeel op schade in mindering worden gebracht. Wel van invloed voor stand en fortuin, indien gedaagde wegens overschrijding maximale WA-dekking beroep op matiging zou toekomen. Accountantskosten voor schadeberekening zijn verhaalbaar.

HOF LEEUWARDEN , 14 januari 1976.

Vervolg op Rb. Groningen 26 april 1974 VR 1978.61. VR 1978/98 Schadeberekening bij letsel van firmant boerenbedrijf;

Hof volgt grotendeels Rb.-waarderingen. Belangrijkste afwijkingen of aanvullingen: a. Gezien eisers opleiding en diploma's is vrij hoge schatting van Rb. van wat eiser in loondienst had kunnen verdienen juist, mede omdat niet onaannemelijk is dat eiser na verloop van tijd wederom als zelfstandig ondernemer zou zijn opgetreden, zij het met een evenwichtiger financiering dan voor zijn ongeval. b. Met te verwachten AAW-uitkering zal bij de definitieve schadebegroting rekening moeten worden gehouden. c. Vertragingsrente, mits gevorderd, loopt vanaf datum per welke toekomstige vorderingen kontant worden gemaakt. d. De term "toekomstige inkomstenderving" is niet juist omdat de gekapitaliseerde schadevergoeding niet daarop berust, maar op het door het ongeval weggefallen arbeidsvermogen van eiser (zie noot).

HOF AMSTERDAM, 26 juni 1974.

VR 1975/83

Schadevergoeding bij letsel; verminderd winstaandeel, smartegeld

Schadeberekening firmant enveloppenvouwbedrijf naar het winstaandeel dat hij na het ongeval, rekening houdend met zijn verminderde arbeidsgeschiktheid, ontvangt in vergelijking met het winstaandeel dat hij zonder het ongeval had kunnen bedingen. Smartengeldwaardering.

RECHTBANK ZWOLLE 19 december 1973 en 6 november 1974

VR 1975/84

Schadevergoeding/inkomstenderving bij letsel van directeur/groot-aandeelhouder

Schadeberekening directeur/groot-aandeelhouder BV. Salarisvermindering overeenkomstig medisch geschatte lichamelijke invaliditeit (45%) niet uitsluitend maatgevend, nu eiser als groot-aandeelhouder beslissende invloed had op besluitvorming van de BV.

Deskundigenbericht over inkomensschade; daarbij in aanmerking te nemen: eisers positie als groot-aandeelhouder; kan reorganisatie bedrijf nadelen van lichamelijke invaliditeit opvangen;

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

wordt salarisderving gecompenseerd door hoger dividend of vermogensvermeerdering. Eiser moet onder meer jaarstukken BV en belastingaanslagen van voor en na het ongeval overleggen. Smartengeldwaardering. Kosten juridische bijstand voor proces niet toewijsbaar.

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH 15 november 1974.

VR 1975/106

Inkomstenschade firmant handel in vee en vlees; wijziging winstverdeling; belastingvoordeel? Schadeberekening firmant handel in vee en vlees. Wijziging winstverdeling in verband met ongevalsletsel. Inkomensschade gewonde firmant ondanks na ongeval gestegen winst. Belastingvoordeel? Smartegeld over eerste jaar na ongeval. (Zie noot). Kosten juridische bijstand bij verhaal van andere schadeposten dan in het geding gevorderd toewijsbaar. Kosten medische rapporten eveneens. Wettelijke rente over toekomstige schadeposten.

RECHTBANK AMSTERDAM 10 juni 1975

VR 1980/2

Begroting van inkomensschade marktkoopman t.g.v. gedeeltelijke invaliditeit; smartegeld. Smartegeld voor marktkoopman die door dijbeenbreuk en blijvende storing van de functie van een been genooddaakt was zijn beroep op te geven, bepaald op f 30. 000, --. Door ongeval veroorzaakte arbeidsongeschiktheid bepaald op 60%. Gesteld inkomen als marktkoopman aannemelijk geacht, zodat geen termen aanwezig zijn om daarvan bewijs op te dragen. Maatschappelijk aanvaardbaar geacht dat eiser zijn beroep zou hebben uitgeoefend tot zijn 65e jaar. Rechtbank houdt geen rekening met prijsindexcijfers en de daarop gebaseerde verhoging van zijn inkomstenderving over de periode 1969--1994, daar deze verhoging wegvalt tegen het hem toe te kennen voordeel dat zijn inkomstenderving thans geheel wordt toegewezen. De toe te kennen schadevergoeding vindt zijn grens in de door gedaagde als verzekeraar toegezegde WAM-dekking van f 250.000, --, zulks met uitzondering van de reeds geliquideerde en nog te liquideren proceskosten en de toe te wijzen wettelijke rente.

RECHTBANK GRONINGEN 30 november 1973, 31 mei 1974, 6 juni 1975 en 19 september 1975.

VR 1978/60

Inkomstenderving wegens letsel van gehuwde meewerkende vrouw; belastingvoordeel; vergoeding voor in huishouding bijspringende dochter. Gehuwde vrouw, vijf kinderen, beheert filiaal drogisterij van haar man. Beenletsel leidt tot 15 a 25% blijvende invaliditeit. Dit percentage geeft niet aan de mate van arbeidsongeschiktheid, noch, zo die er is, dat gekwetste niet in staat zou zijn resterende arbeidsgeschiktheid productief te maken, bijv. door andere werkzaamheden als voorraadbeheer en administratie. Bruto inkomstenderving geeft niet de schade; in mindering komt de belasting en de huishoudelijke hulp die voor het ongeval wel en daarna niet meer nodig was. Nu geen periodieke uitkering wordt gevraagd, moet schadevergoeding worden gekapitaliseerd per datum van wegvallen inkomsten. Rekenrente nul i.v.m. geldontwaarding slechts aanvaardbaar voor toekomstscha- de over gering aantal jaren. Deskundigenbericht door orthopaed, zenuwarts en arbeidskundige over: mogelijkheid zelfstandig drogisterij te exploiteren; zo neen, welk werk mogelijk is, en arbeidsgeschiktheid als huisvrouw. Arbeidsongeschikt als filiaalbeheerster voor 100% leidt tot ex aequo et bono vergoeding van 10% van netto-inkomsten die gelaedeerde had kunnen verwerven wanneer zij filiaal was blijven exploiteren. Kapitalisatierente 5%. Van in huishouding bijspringende dochter kan niet worden gevegd dat zij steeds van beloning zal afzien. Smartengeldwaardering bij eerste tussen vonnis.

HOF 's-GRAVENHAGE 20 november 1975.

VR 1978/99

Tijdelijk arbeidsongeschikte naaimachine handelaar; winstderving; invloed van ongevallenverzekeringssuitkering.

R. loopt bij verkeersongeval, waarvoor verzekerde van Tr. aansprakelijk is, diverse verwondingen op, waardoor hij tijdelijk ongeschikt is om zijn zelfstandige naaimachinehandel te drijven, en blijvende medische invaliditeit overhoudt.

Rb.: Volgens rapport van R's belastingkundige is winstderving plus kostenverhogende factoren op f 7.000,- te schatten. Smartegeld f 5.000 R heeft ongevallenuitkering ad f 24.000,- wegens b.i. ontvangen. Nu er geen beroepsinvaliditeit is, moet deze uitkering zo niet geheel dan toch voor een aanmerkelijk gedeelte worden aangemerkt als vergoeding van onstoffelijke schade. In casu geen vordering meer terzake van smartegeld.

Hof: o.g.v. belastingaangiften en aanslagen wordt winstderving ex aequo et bono begroot op f 15.000,-, waarop in mindering de ongevallenuitkering terzake van tijdelijke a.o. ad ca f 2.500,-. Smartegeld, mede wegens operatie na Rechtbankvonnis, f 12.500,- als gevorderd. Geen aanleiding met ongevallenuitkering rekening te houden bij immateriële schade, en evenmin bij de inkomstderving, nu Tr. de WA-verzekeraar van de schuldige is.

RECHTBANK MIDDELBURG , 21 januari 1976.

VR 1980/3

Medeschuld; begroting van inkomensschade ten gevolge van gedeeltelijke invaliditeit;

Uitkering ongevallenverzekering geen voordeel.

Aan een verkeersdeelnemer die voorrang heeft valt alleen dan een verwijt te maken dat hij zich bij zijn gedragingen in het verkeer heeft laten leiden door het vertrouwen dat de ander zijn voorrang zal eerbiedigen, indien bijzondere omstandigheden aanwezig waren, op grond waarvan moet worden aangenomen dat hij in het gegeven geval er niet op mocht vertrouwen dat die ander de doorgang voor hem zou vrijlaten. Ten processe is van dergelijke bijzondere omstandigheden niet gebleken. Begroting van inkomensschade door gedeeltelijke gezichtsvelduitval in verband met bedrijfsvoering, inflatie, kapitaliseringsrente. Uitkering uit ongevallenverzekering komt niet geheel of gedeeltelijk als voordeel in mindering op de schade. Begroting smartegeld.

VR 1980/20 HOF ' s-GRAVENHAGE 8 februari 1978.

Eenmanszaak; Winst na ongeval gestegen; geen blijvende inkomstenschade.

Hoger beroep van Rb. Middelburg d.d. 21 januari 1976, gepubliceerd in VR 1980, no. 3.

Uit de resultaten van de eenmanszaak van de gelaedeerde en uit het door hem ontvangen brutosalaris over de laatste jaren, blijkt dat zijn inkomen, over een reeks van jaren beschouwd, ook als men met de geldontwaarding rekening houdt, niet alleen niet is gedaald maar zelfs belangrijk is gestegen. Blijkbaar is hij er in geslaagd zijn ernstige fysieke handicap in zakelijk opzicht geheel te boven te komen. Van een blijvende inkomensschade is dan ook geen sprake. Dat geïntimeerde, als hem geen ongeval zou zijn overkomen nog meer in inkomen zou zijn gestegen dan thans al het geval is geweest, is te onzeker en te onwaarschijnlijk om op grond daarvan tot het optreden van blijvende inkomensschade te kunnen besluiten.

RECHTBANK MAASTRICHT 22 mei 1980.

VR 1981/73

Schadevergoeding bij letsel vennoot van v.o.f.; Vennootschapscontract; kosten buitengerechtelijke bijstand.

Firmakontrakt bepaalt dat winstdeling in onderling overleg geschiedt en dat vennoot bij "ziekte" recht op winstaandeel behoudt; Rechtbank interpreteert "ziekte" als verhindering door

lichamelijk of geestelijk gebrek om arbeid te verrichten anders dan ten gevolge van evenement waarvoor derde aansprakelijk is. Arbeidsongeschikte vennoot vordert zijn gederfde winstaandeel. Het ligt volgens de rechter niet voor de hand dat de vennoten winstaandeel zouden willen uitkeren aan de tijdelijk arbeidsongeschikte vennoot in het geval dat een derde aansprakelijk is voor de arbeidsongeschiktheid. Smartengeldwaardering. Kosten van juridische bijstand in aan rechtsgeding voorafgaande onderhandelingen zijn begrepen onder art. 56 Rv en dus niet als schadepost te verhalen.

Noot van Bouman:

De rechtbank interpreteert -terecht- het firmacontract zodanig dat niet de medefirmanten de last te dragen krijgen van de aan de schuld van een solvende derde te wijten "ziekte" van één der vennoten, maar die derde. Aansprakelijken uit onrechtmatige daad worden door dit vonnis eraan herinnerd, dat art. 1376 lid 2 (oud BW) bepaalt, dat overeenkomsten niet alleen aan derden geen nadeel kunnen toebrengen, maar ook geen vóórdeel..... Firmanten zijn vrij de gevolgen van de gehele of gedeelte ongeschiktheid, waarvoor een derde aansprakelijk is, naar eigen inzicht te regelen, ook ná het schade-evenement en ook wanneer daardoor een groter deel van die gevolgen voor rekening van de derde wordt gebracht dan zonder (nadere) regeling. Uiteraard kunnen door zodanige (nadere) regelingen niet meer of andere gevolgen dan die waarvoor de derde in beginsel aansprakelijk is te zijnen laste worden gebracht. Ook dat volgt uit art. 1376 lid 2 oud BW.

RECHTBANK AMSTERDAM 9/7/79 en 22/10/80

VR 1984/117

HOF AMSTERDAM 29/12/83

Schade wegens gemis van loon en tantième; cessie aan BV; smartegeld.

Letselschade directeur-groootaandeelhouder van BV die loon en tantième onverplicht als voorschot krijgt doorbetaald tegen cessie aan de BV Smartegeld f 45.000. Verzekering van blindheidsrisico als schadepost.

Dat de duur en mate van arbeidsongeschiktheid gelijk waren aan de tijdsvakken en percentages die door de bedrijfsvereniging in acht zijn genomen spreekt niet vanzelf. De verzekeraar heeft echter onvoldoende gegevens gesteld om een afwijking van door de bedrijfsvereniging aangenomen arbeidsongeschiktheids te rechtvaardigen. De BV was niet verplicht tot doorbetaling van salaris en tantième noch ook tot het verstrekken van voorschotten tot het bedrag daarvan. de cessie had dus een geoorloofde en redelijke oorzaak en zij is rechtsgeldig. De BV heeft aldus een vorderingsrecht gekregen. (Het hof overwoog nog dat op grond van het vroegere art. 1638C BW de BV in principe verplicht was om het loon een betrekkelijk korte tijd door te betalen, doch dat deze loondoorbetaling een subsidiair karakter had, nu er een aansprakelijke derde was, die de schade van de werknemer behoorde te vergoeden.).

Aangezien betrokkene niet alleen directeur was maar tevens ook DGA moet worden onderzocht of en in hoeverre hij in deze hoedanigheid als gevolg van het ongeval voordelen genoot die zijn inkomstenderving, en dus zijn schade, verminderen. De besparing van salaris en tantième door de BV zou de winst kunnen verhogen en daardoor het dividend resp. de waarde van de aandelen. In dit geval is dat door de verzekeraar echter niet betoogd.

RECHTBANK AMSTERDAM 19 juni 1985

VR 1987/54

Smartegeld en inkomensschade medewerkende (vrouw van) schipper.

Berekening aantal stilligdagen; hoogte vergoeding daarvoor; vergoeding ex aequo voor assistentie door vader; vergoeding van kosten van matrozen, die eiser anders in strijd met wettelijk voorschrift niet in dienst nam. Aan gedaagde komt beroep op overtreding van die

regelen niet toe, daar deze strekken ter bevordering van een veilige scheepvaart en niet in het belang van degene aan wiens schuld het ongeval te wijten is geweest. Smartegeld f 20 000

RECHTBANK AMSTERDAM , 15 januari 1986

VR 1990/49

Geen inkomensschade voor arbeidsongeschikt geworden binnenschipper. Concrete berekening. Rechtbank past concrete - i.p.v. de gevorderde abstracte schadeberekening toe voor inkomensschade. Smartegeld f 30 000 (f 50 000 geëist, f 5000 aangeboden).

RECHTBANK AMSTERDAM, 2 november 1988

VR 1991/68

Letselschade zelfstandig slager. Schadebegroting vervangende arbeidskracht. AAW-ongeschiktheidspercentage niet bepalend voor verlies van arbeidsvermogen. Slager wordt als gevolg van ongeval gedeeltelijk arbeidsongeschikt maar blijft na herstel in eigen zaak werken. Hij neemt ervaren kracht in dienst. Gedurende herstelperiode van kleine anderhalf jaar schade te stellen op bruto loonkosten vervanger minus AAW-uitkering. Na werkhervatting situatie niet te vergelijken met situatie voor ongeval. AAW-ongeschiktheidspercentage van 45-55 niet bepalend voor verlies arbeidsvermogen slagerspatroon omdat dat losstaat van ondernemerskwaliteit. Percentage ongeschiktheid voor vleesbewerker ex aequo et bono op 20% geschat. Schade beloopt dan 20% van bruto-CAO-loon ervaren vleesbewerker waarop in mindering strekt eigen AAW-uitkering. Nu deze hoger ligt civielrechtelijk geen blijvende schade wegens verlies van arbeidsvermogen. Smartegeld wegens zwaar letsel met belangrijke blijvende gevolgen maar geen verlies van werk of deelneming aan het dagelijks leven: f 25 000.

NJ 1995/288

HOGE RAAD d.d. 13-11-1992

RvdW 1992, 256

Ontslagbescherming bestuurder/directeur van een vennootschap (BV/NV).

De ontslagbescherming genoemd in art. 7A:1639o lid 5, 7A:1639h BW, waaronder het verbod van ontslag tijdens ziekte, alsmede de daaraan verbonden nietigheidssanctie zijn onverkort van toepassing op bestuurders van vennootschappen. Wel verliest de bestuurder ingevolge art 2:134 lid I resp. art. 2:244 lid 1 zijn hoedanigheid van bestuurder der vennootschap.

HOGE RAAD 2 december 1994, nr. 15511

(Mrs. Martens, Roelvink, Korthals Altes, Nieuwenhuis, Swens-Donner; A-G Hartkamp; m.nt. Ma)
RvdW 1994, 265

Waardevermindering aandelen als gevolg van onrechtmatige daad c.q. wanprestatie jegens vennootschap; vraag of individuele aandeelhouders schadevergoeding kunnen vorderen. Vraag of onrechtmatige daad jegens vennootschap tevens onrechtmatige daad jegens enig aandeelhouder-directeur oplevert. Stelplicht

Indien aan een vennootschap door een derde vermogensschade wordt toegebracht door het niet behoorlijk nakomen van contractuele verplichtingen jegens de vennootschap of door gedragingen die tegenover de vennootschap onrechtmatig zijn, heeft alleen de vennootschap het recht uit dien hoofde van de derde vergoeding van deze aan haar toegebrachte schade te vorderen. Die vermogensschade van de vennootschap zal, zolang zij niet is vergoed, een vermindering van de waarde van de aandelen in de vennootschap meebrengen. In beginsel

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

kunnen de aandeelhouders echter op grond van dit (aanvankelijk) voor hen ontstane nadeel niet een eigen vordering tot schadevergoeding tegen de bedoelde derde geldend maken. Er is geen grond om op dit punt onderscheid te maken tussen het geval van een vennootschap met een aantal aandeelhouders en dat van een vennootschap waarvan de aandelen in één hand zijn. Ook is in dit verband niet van belang in hoeverre bij een vennootschap met slechts één aandeelhouder deze laatste tevens als (enig) directeur het doen en laten van de vennootschap beheerst. Het "waardeloos maken" van de aandelen door het veroorzaken van het faillissement kan niet worden aangemerkt als een inbreuk op een subjectief recht van de enig aandeelhouder-directeur, welke inbreuk onrechtmatig zou zijn ook zonder dat een zorgvuldigheidsplicht jegens laatstgenoemde is geschonden. De regel dat onrechtmatig is een doen of nalaten in strijd met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt, heeft betrekking op de zorgvuldigheid die in een bepaalde verhouding tegenover een of meer bepaalde anderen behoort te worden betracht en is dus naar haar aard niet een norm die strekt tot bescherming van de belangen van allen die schade lijden als gevolg van het feit dat de vereiste zorgvuldigheid tegenover die bepaalde anderen niet in acht is genomen. Het Hof is dan ook terecht ervan uitgegaan dat de enig aandeelhouder-directeur als eisende partij diende te stellen welke specifieke zorgvuldigheidsnorm jegens hem in privé in acht had moeten worden genomen, en dat hij niet kon volstaan met het stellen van wanprestatie of onzorgvuldig handelen jegens het concern.

HOGE RAAD 23-09-1994

RvdW 1994,108c

Overlijdenszaak. Arbeidsongeval. Arbeidsongeschikte vader die door met hem in maatschap samenwerkende zoon werd onderhouden. Toerekening winst aan arbeid. Invloed eigendom bedrijf op behoefte. Omvang schadevergoeding ex art. 7A:1638x BW

Zoon bracht zijn arbeid in de maatschap in, en vader (die al arbeidsongeschikt was voor het ongeval) bracht kapitaal, goederen en bedrijfsmiddelen in. Winstverdeling was 50/50. Kernvraag is welk gedeelte van de winst van de maatschap was toe te rekenen aan de arbeid van de zoon. Hoge Raad oordeelde dat gezien de inbreng van beiden in het bedrijf moet worden aangenomen dat de opbrengst van het bedrijf in zijn geheel valt toe te rekenen aan de arbeid van de zoon.

RECHTBANK UTRECHT 27 juni 1995

VR 1995/205

Whiplash meewerkende vrouw in drogisterij. Voorschot in kort geding. Aannemelijkheid arbeidsvermogensschade. Twee wijzen van begroten schade.

Vordering en spoedeisendheid voldoende aannemelijk; restitutierisico wegens ander oordeel bodemrechter gering. Nu enige andere oorzaak dan ongeval niet blijkt, verband tussen klachten, waardoor vrouw slechts 1,5 uur in plaats van 4 uur of meer per dag kan werken, aannemelijk. Schade langs twee wegen te begroten: (i) kosten invals krachten; (ii) schatting hoeveel arbeid vrouw aan winst bijdroeg. Waar, als hier, zaak mede drijft op werkzaamheid vrouw ligt methode (i) meer voor de hand. Dat invals krachten contant 'zwart' werden betaald door schriftelijke verklaringen aannemelijk. Betaling zonder inhouding ongeoorloofd, maar geen reden zulke uitgaven niet als schade aan te merken, te meer nu aansprakelijke geen garantie voor kosten regelmatig dienstverband wilde geven.

RECHTBANK ARNHEM 23 november 1989, 16 april 1992, 30 maart 1995, 21 december 1995 en 15 februari 1996

VR 1996/208

Deskundigenberichten over verlies van arbeidsvermogen en begroting toekomstige schade. Smartegeld en diverse andere schadeposten. Rectificatie eindvonnis.

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

Stoornissen na contusio cerebri, volgens laedens gering, volgens gekwetste oorzaak van algehele arbeidsongeschiktheid. Deskundigenbericht revalidatiearts, klinisch psycholoog en ergotherapeut: volledige beroepsinvaliditeit. Voldoende aannemelijk dat gekwetste tot 65e in loondienst, maar niet daarnaast winstgevend zelfstandig zou hebben gewerkt. Deskundigenbericht toekomstschade: rekening houden met afbouw WAO/AAW; diverse begrotingsmethoden: periodiek of contant, lijfrente-koopsom, alternatieven (vgl. L.H. Pals, Toekomstige schade wegens verlies van arbeidsvermogen, VR 1996, p. 281 e.v.). Koopsom lijfrente, met belastinggarantie, meest in overeenstemming met aard schade. Zelfwerkzaamheid op m 250 per jaar tot 70e begroot. Smartegeld m 75.000. Nader vonnis ter rectificatie eindvonnis wegens misslag proceskostenbegroting (zie noot).

HOF AMSTERDAM 9 juli 1998

VR 1999, 64 (kort geding)

ESSENTIE

Voorschot op vergoeding personenschade voor benadeelde/directeur grootaandeelhouder/firmant. Begroting VAV-schade.

Behalve de benadeelde traden oorspronkelijk als eisers in dit kort geding op:

- (2) de vennootschap onder firma van eisers 3 en 5,
- (3) een BV waarvan de benadeelde directeur/aandeelhouder is,
- (4) nog een andere BV van benadeelde en
- (5) de medefirmant in eiser 2.

De rechtbank verklaarde eisers 4 en 5 niet ontvankelijk, het hof ook nog 2 en 3. In dit kort geding is uitsluitend aan de orde de vordering van de benadeelde zelf van een voorschot op de vergoeding van zijn letselschade. Naar welke maatstaf moet de schade die het gevolg is van arbeidsongeschiktheid worden begroot? Niet een verminderd salaris, evenmin het verlies van een BV of een firma. De waarde van de arbeidscapaciteit van de benadeelde kan op twee manieren worden begroot: ofwel door te begroten in welke mate de benadeelde aan de winst van de onderneming heeft bijgedragen (en nog zou hebben bijgedragen), of door deze waarde uit te drukken in de kosten van vervangende arbeidskrachten.

Rechtbank Den Haag 12-08-2002

, ongepubliceerd, tussenvonnis, rolNr 01/1452. Begroting omvang schade bij tijdelijke inzet arbeidskrachten en vervolgens staking bedrijf.

Op 14 april 1998 vond een aanrijding plaats waarbij een 51 jarige zelfstandig boomkweker gewond raakte (whiplash). Na het ongeval valt betrokkene uit. Voor zijn werkzaamheden huurt hij tijdelijk vier uitzendkrachten in. Medio 1999 wordt het bedrijf gestaakt. Betrokkene was niet verzekerd tegen het risico van arbeidsongeschiktheid. Hij krijgt wel een 80/100 WAZ uitkering. De rechtbank overweegt dat bij begroting van de omvang van de schade bij een zelfstandige in geval van arbeidsongeschiktheid het verminderde bedrijfsresultaat de basis vormt. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de redelijke verwachting en goede en kwade kansen. Omdat de beschikbare jaarstukken onvoldoende zijn voor deze begroting heeft de rechtbank behoefte aan een onderzoek door een of meerdere deskundigen. Hiervoor volgt een comparitie van partijen.

Ook overweegt de rechtbank dat er ten aanzien van de begroting van de schade een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de periode tot aan de staking en de periode daarna. In de eerste periode heeft betrokkene getracht met behulp van arbeidskrachten het

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

bedrijf voort te zetten opdat de schade zo veel mogelijk beperkt bleef. Daarbij dient beoordeeld te worden of en in hoeverre het inschakelen van de arbeidskrachten (geheel of niet geheel) aan het ongeval dient te worden toegerekend.

Hoge Raad, 6 juni 2003

HR: AOV is schadeverzekering
, LJN-nr: AF6203.

De Hoge Raad heeft geoordeeld dat een arbeidsongeschiktheidsverzekering een schadeverzekering is en geen sommenverzekering. De verzekerde heeft de polisbepalingen redelijkerwijs zo heeft moeten opvatten dat de uitkeringen van de AOV mede gebaseerd zijn op zijn arbeidsinkomen en dat de AOV strekt tot schadeloosstelling van derving van inkomen door arbeidsongeschiktheid. Het arrest is zowel voor AOV-verzekeraars als voor wa-verzekeraars van groot belang.

De feiten:

Eiser is tot 1997 enig directeur en aandeelhouder van Holding Kobra Asten B.V. (hierna: HKA) geweest. Hij heeft bij Nationale Nederlanden een arbeidsongeschiktheidsverzekering gesloten waarvan hij de enige verzekerde was. Nationale Nederlanden weigert tot uitkering over te gaan omdat het hier gaat om een schadeverzekering en het verzekeraar belang was komen te ontbreken. Sinds 1991 is het door eiser genoten inkomen vrijwel nihil en Nationale Nederlanden heeft de overeenkomst per 1 januari 1991 geroyeerd. Eiser stelt primair dat er sprake is van een sommenverzekering en dat het ontvangen inkomen niet van belang is. Subsidiair stelt hij dat de verzekering strekt tot verzekering van de verdien capaciteit. Meer subsidiair betwist hij dat er geen sprake is van een verzekeraar belang.

Rechtbank en Hof:

De rechtbank heeft de vordering van eiser afgewezen en dit vonnis is door het Hof bekrachtigd.

De Hoge Raad:

In cassatie staan de vragen centraal of er sprake van een schade- of een sommenverzekering en of er sprake is van een verzekeraar belang.

Het Hof heeft in het eerste tussenarrest vastgesteld dat de verzekering door eiser redelijkerwijs moet worden opgevat als een schadeverzekering. De Hoge Raad heeft geoordeeld dat het Hof een juiste maatstaf heeft gehanteerd bij de beoordeling of sprake is van een verzekeringsovereenkomst. In het bijzonder is van belang de wijze waarop eiser de polisvoorwaarden redelijkerwijs heeft moeten opvatten (r.o. 3.3.4). De verzekerde heeft de polisbepalingen redelijkerwijs zo heeft moeten opvatten dat de uitkeringen van de aov mede gebaseerd zijn op zijn arbeidsinkomen en dat de aov strekt tot schadeloosstelling van derving van inkomen door arbeidsongeschiktheid.

Bij de beoordeling heeft het Hof alle relevante omstandigheden betrokken. Eiser komt ook op tegen het oordeel van het Hof dat ten tijde van de ingangsdatum van zijn arbeidsongeschiktheid – op of om 11 november 1993 - geen verzekeraar belang aanwezig was. De Hoge Raad stelt dat het Hof bij zijn beoordeling of sprake is van een verzekeraar belang terecht niet bepalend heeft geacht welke salarisbedragen zijn betaald maar bepalend heeft geoordeeld of eiser een reële vordering op HKA had (r.o. 3.4.3).

Rechtbank Breda 21 januari en 20 oktober 2004

(rolnummer 01-1190)

<http://www.pivkennisnet.nl/smartsite.dws?id=192&itemNr=727759>

Een vrouw, die als meewerkende echtgenoot werkt in de v.o.f. van haar man, raakt arbeidsongeschikt. Zij vordert schade wegens verlies van arbeidsvermogen, begroot door het aantal uren te berekenen waarvoor een vervangende arbeidskracht is ingeschakeld (methode 1). De aansprakelijke partij stelt dat gekeken moet worden naar eventuele winstderving van het bedrijf, welke in dit geval niet is opgetreden (methode 2). De rechtbank kiest voor methode 1, omdat deze berekeningswijze het meest met de aard van de schade overeenstemt. Het betreft

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

schade die zodanig persoonsgebonden is dat een berekening die aansluit bij het werk dat de vrouw verrichtte meer voor de hand ligt dan methode 2, waarbij van de persoon wordt geabstraheerd, aldus de rechtbank.

Rechtbank Arnhem, 7 juni 2006

AY 0479

AOV is sommenverzekering en komt als voordeel in mindering op de schadevergoeding
<http://www.pivkennisnet.nl/Smartsite.shtml?id=1&goto=756661>

Het verschil tussen schadeverzekeringen en sommenverzekeringen ligt daarin dat een schadeverzekering de strekking heeft vermogensschade te vergoeden terwijl voor een sommenverzekering onverschillig is of schade wordt vergoed. Nu de arbeidsongeschiktheidsverzekering dient te worden aangemerkt als een sommenverzekering, is Movir niet gesubrogeerd. Dit volgt uit de bestendige rechtspraak, ingezet bij HR 31 december 1931, NJ 1932, p. 419. Eiseres zal de verzekering hebben afgesloten tegen het risico dat zij als zelfstandige door arbeidsongeschiktheid inkomen zou derven. Naar het oordeel van de rechtbank kan een dergelijke verzekering niet worden gezien als een zuiver individuele en persoonlijke beslissing, met de strekking de verzekerde een som uit te keren in geval het verzekerde risico zich verwezenlijkt, bedoeld om hem bijvoorbeeld een extraatje te verschaffen. Voordeelstoerekening op basis van artikel 6:100 BW is dus op zijn plaats.

Rechtbank Middelburg 12 september 2007

BB6866 24994 HA ZA 00-170 Rechtspraak.nl .

verlies arbeidsvermogen zelfstandig fotografe, huishoudelijke hulp: € 12,50 per uur tot 65 jaar
<http://www.pivkennisnet.nl/Smartsite.shtml?id=1&goto=758349>

Whiplash. Een zelfstandig fotografe raakt arbeidsongeschikt na een ongeval in 1994. 1. Verlies van arbeidsvermogen: de rechtbank volgt de conclusies van de deskundige: schade € 1.514.926,- ; feit dat zij ook zonder ongeval kind zou hebben gekregen niet van invloed op de omvang van haar werkzaamheden zonder ongeval. Verweer van verzekeraar dat deskundige ten onrechte geen rekening heeft gehouden met te betalen AOV-premie wordt verworpen. De rechtbank oordeelt dat van benadeelde niet gevergd kan worden dat zij haar bedrijf beëindigt, nu het voordeel bij beëindiging gering zal zijn. 2. Huishoudelijke hulp: € 12,50 per uur (niet € 8, -) tot 65 jaar (niet tot 75 jaar). 3. Wettelijk rente: na opeisbaarheid vordering, dus na kapitalisatiedatum.

Door de verzekeraar is hoger beroep ingesteld.

Hof 's-Hertogenbosch 10 juni 2008

BF0360 HD 103.004.222 Rechtspraak.nl .

Hof: whiplash, zelfstandige stukadoor: redelijk toekomstverwachting; eindleeftijd 60 jaar

Whiplash zelfstandige stukadoor. 1. Redelijke toekomstverwachting stukadoorbedrijf: deskundige is uitgegaan van 1% groei; rapport echter niet bindend; verwachting sterke productiestijging te speculatief; hof gaat uit van groei van 4,5 afnemend naar 0 %. 2. Eindleeftijd: 60 jaar. Het hof overweegt dat het in het algemeen in de bouwbranche bepaald niet ongebruikelijk is om met zestigste jaar – of vaak eerder – met pensioen te gaan. Bewijsaanbod specifieke omstandigheden afgewezen. 3. Smartengeld: € 11.000,- . 4. Feit dat neuroloog geen beperkingen voor uitoefenen beroepsarbeid ziet, ontslaat Waarborgfonds (gezien eerder ingenomen standpunt) niet van verplichting om standpunt dat er beperkt verlies van arbeidsvermogen is te onder bouwen.

Hof Arnhem 4 november 2008

104.004.252 Ongepubliceerd.

voordeelverrekening: AOV-uitkering in mindering op schadevergoeding; pensioenleeftijd
<http://www.stichtingpiv.nl/Smartsite.shtml?id=759506>

Het hof oordeelt dat uitkering uit arbeidsongeschiktheidsverzekering (AOV) als voordeel in mindering moet worden gebracht op de door de WA-verzekeraar te betalen schadevergoeding (art 6:100 BW). Naar het oordeel van het hof kan in het midden blijven of de verzekering moet worden aangemerkt als een schade- of als een sommenverzekering. Zelfs als het een sommenverzekering betreft, is het in de gegeven omstandigheden redelijk de uitkering als voordeel in mindering te brengen op de de WA-verzekeraar te betalen vergoeding, nu het hier gaat om een periodieke uitkering die moet worden aangemerkt als een vergoeding voor inkomensschade. Het hof acht hierbij van belang dat de AOV de volgende kenmerken heeft: a. hoogte uitkering is afhankelijk van mate a.o.; b. a.o.-criterium sluit aan bij AAW/WAO; c. verzekering was noodzakelijke voorziening om inkomensterugval door arbeidsongeschiktheid op te vangen (geen extraatje). Pensioenleeftijd: 60 jaar (aanknoping gezocht bij standpunt richting fiscus). Benadeelde had wel gezegd te willen stoppen met 55 jaar, maar dit voornemen had onvoldoende concreet vorm gekregen.

Hof Amsterdam 4 november 2008

106.004.001/01 Ongepubliceerd .

AOV is schadeverzekering: uitkering volledig in mindering op schade
<http://www.pivkennisnet.nl/Smartsite.shtml?id=1&goto=759556>

Letselschade zelfstandige. Verrekening arbeidsongeschiktheidsverzekering (AOV). Het hof oordeelt dat de AOV is aan te merken als een schadeverzekering. De verzekering heeft immers ten doel uitkering te verlenen bij derving van inkomen door de verzekerde tengevolge van zijn arbeidsongeschiktheid. Niet in geschil is dat uitkeringen krachtens schadeverzekeringen de schade doen verminderen en daarmee de aanspraak van de gelaedeerde op de laedens in zoverre tenietdoen. Dat betekent dat het hof aan beoordeling van hetgeen (benadeelde) heeft aangevoerd in het kader van de in art. 6:100 BW bedoelde redelijkheidstoets niet toekomt. Het hof oordeelt dat er geen grond is de betaalde premies in de berekening van het door (benadeelde) geleden verlies aan arbeidsvermogen te betrekken.

Rechtbank Zutphen 30 januari 2009

Rb (in k.g.): kosten vervanger, geen schade benadeelde maar schade rechtspersoon

BH1581 98861 / KG ZA 08-418 Rechtspraak.nl .

<http://www.pivkennisnet.nl/Smartsite.shtml?id=1&goto=4>

Letselschade directeur/grootaandeelhouder (DGA) lunchroom. De voorzieningenrechter wijst de vordering om (nogmaals) een aanvullend voorschot te betalen af, nu benadeelde haar bedrijf exploiteert via een Engelse rechtspersoon (Limited), zodat de kosten van een vervangende arbeidskracht geen schade van benadeelde is, maar schade van de Limited. Het feit dat benadeelde schade lijdt is immers een gevolg van haar eigen keuze om in plaats van een salaris te genieten van de Limited genoeg te nemen met een aandeel in de winst. Voorts valt niet uit te sluiten dat de werkzaamheden van de plaatsvervanger voor het ongeval niet wezenlijk verschilden van de werkzaamheden na het ongeval, in welk geval de kosten van de vervanger niet een gevolg zijn van het ongeval. Ook is onduidelijk of de schade die slachtoffer als gevolg van het ongeval zelf heeft geleden en nog zal lijden het totaal van de inmiddels verstrekte voorschotten zal overtreffen.

Hof 's-Hertogenbosch 23 juni 2009

deskundigenbericht over verlies van arbeidsvermogen; vergoeding van door benadeelde zelf bestede uren. BJ2127 HD 103.005.910 Rechtspraak.nl .

<http://www.pivkennisnet.nl/Smartsite.shtml?id=1&goto=760358>

Letselschade zelfstandig accountant, DGA later eenmanszaak, ongeval 1997, whiplash. 1. Deskundige. Na discussie over inkomen zonder ongeval was door partijen gezamenlijk adviseur benoemd. Benadeelde was het niet eens met diens conclusies. De rechtbank heeft vervolgens deskundige benoemd; deze concludeert dat rapport van adviseur toets der redelijkheid kan doorstaan. Het hof oordeelt dat de rechtbank terecht aan de deskundige heeft gevraagd om te toetsen of de adviseur in redelijkheid tot bevindingen kon komen. Aanvullende vragen aan deskundige. 2. Uren die benadeelde zelf aan eigen zaak besteedt vallen niet onder art. 6:96 BW. In dit bijzondere geval ligt dat ten aanzien van een aantal uren anders; deze uren kunnen worden beschouwd als tijd die anders door een deskundige derde, tegen betaling, had moeten worden besteed.

Rechtbank Roermond 21 oktober 2009

BK2795 53831 / HA ZA 03-75 Rechtspraak.nl .

Rb: zelfstandige klusjesman zonder boekhouding: terughoudendheid bij vaststelling schade verlies arbeidsvermogen

<http://www.pivkennisnet.nl/Smartsite.shtml?id=1&goto=4>

Zelfstandige, 37-jarige klusjesman, raakt in 2002 volledig arbeidsongeschikt door ongeval. 1. Verlies van arbeidsvermogen: inkomen zonder ongeval? Pas na ongeval zijn jaarstukken opgemaakt van vier voorgaande jaren; geen aangifte omzet- en inkomstenbelasting gedaan. De rechtbank concludeert dat benadeelde goed vakman, maar slecht ondernemer was; faillissement niet denkbeeldig na controle belastingdienst. De rechtbank ziet aanleiding terughoudend te zijn bij het bepalen van de schade en om het uitgangspunt dat onzekerheden in de regel in het voordeel van het slachtoffer moeten worden uitgelegd te relativiseren in het onderhavige geval, waarin deze onzekerheden mede ontstaan doordat benadeelde illegaal handelde door als ondernemer geen enkele deugdelijke administratie en boekhouding bij te houden. 2. eindleeftijd 60 jaar, vanaf 50 jaar geen 60-urige werkweek meer; 3. rekenrente: 2,5%; 4. BGK toegewezen; 5. smartengeld € 10.000,-.

Rechtbank 's-Hertogenbosch 26 januari 2010

Zaaknummer : 638668 Rolnummer: 09-7181

art. 7:658 lid 4 BW niet van toepassing op zzp'er

<http://www.pivkennisnet.nl/Smartsite.shtml?id=1&goto=760882>

Zzp'er loopt letsel op als hij door steiger van opdrachtgever zakt. Hij stelt opdrachtgever aansprakelijk ex art. 7:658 lid 4 BW (subsidiar art. 6:162 BW). De kantonrechter verwijst naar de parlementaire geschiedenis bij art. 7:658 lid 4 BW en concludeert dat het de bedoeling van de wetgever was dat de rechtspositie van een ingeleende werknemer niet anders diende te zijn dan de rechtspositie van de "eigen" werknemers van de werkgever. Benadeelde is echter geen werknemer maar een zelfstandig ondernemer. De kantonrechter oordeelt dat art. 7:658 lid 4 niet van toepassing is en verklaart zich onbevoegd.

Rechtbank Utrecht 13 oktober 2010

BO0343 156140 / HA ZA 03- Arbeidsdeskundig onderzoek carrière van directeur

Aanvullend onderzoek door arbeidsdeskundige is nodig om vast te stellen of het slachtoffer over zodanige persoonlijke eigenschappen en capaciteiten beschikt, dat hij waarschijnlijk

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

directeur van het familiebedrijf zou zijn geworden. Er kan ook niet van worden uitgegaan dat het slachtoffer 20 uur per week kan werken als werkvoorbereider/calculator. Fiscale component kan niet geacht worden te zijn verdisconteerd in rekenrente van 3 %.

Inhoudsindicatie: Letselschade. Rechtbank acht aanvullend onderzoek door arbeidsdeskundige nodig om vast te stellen of het slachtoffer over zodanige persoonlijke eigenschappen en capaciteiten beschikt, dat hij waarschijnlijk directeur van het familiebedrijf zou zijn geworden indien hem het ongeval niet was overkomen. Het slachtoffer is sinds het ongeval vrijwel kansloos op de arbeidsmarkt. Anders dan arbeidsdeskundige en de verzekeraar van de aansprakelijke partij is de rechtbank van oordeel dat er ook niet van kan worden uitgegaan dat het slachtoffer 20 uur per week kan werken als werkvoorbereider/calculator in het familiebedrijf. Geen schending schadebeperkingsplicht door niet te werken. Fiscale component (jaarlijks 1,2% belasting over fictief rendement schadevergoeding) kan niet geacht worden te zijn verdisconteerd in rekenrente van 3 %.

Rechtbank Breda 4 april 2012

BW1032 | 132551 / HA ZA 04-786 <http://www.stichtingpiv.nl/zoekdetail/?article=763016>

Rb: bij verlies arbeidsvermogen vennoot in v.o.f. abstraheren van feitelijke winstverdeling Whiplash. Waardering verlies arbeidsvermogen van ondernemer die samen met haar echtgenoot medegerechtigd is v.o.f. en BV. Abstrahering van concrete omstandigheden. Omstandigheid dat benadeelde in gemeenschap van goederen is gehuwd brengt mee dat voor de waardering van de arbeidsvermogenschade geabstraheerd dient te worden van de feitelijke eigendomsverhoudingen, de feitelijke winstverdeling en het feitelijk aan de echtgenoot als directeur van de bv toegekende salaris. Waardering van het arbeidsvermogensverlies op de kosten van een vervanger die nodig zijn om winstgevendheid van de onderneming te behouden, na het uitvallen van de arbeidskracht van de benadeelde. Geen recht op vergoeding van redelijke kosten ter beperking van de schade, bovenop de maximaal verzekerde som. BGK ad € 73.000 redelijk.

Rechtbank Den Haag 27 juni 2012

406273 / HA RK 11-672 | ongepubliceerd

Rb, deelgeschil: AOV (sommenverzekering) moet als voordeel worden verrekend met vergoeding verlies van arbeidsvermogen (art 6:100 BW)
De rechtbank stelt vast dat de AOV van benadeelde een sommenverzekering is. De rechtbank oordeelt vervolgens dat de uitkering uit hoofde van de AOV strekt tot vergoeding van inkomensschade. Zoals uit de polisvoorwaarden blijkt, is het doel van de uitkering de vergoeding van derving van inkomen door benadeelde ten gevolge van zijn arbeidsongeschiktheid. De rechtbank verwijst naar Hoge Raad 1 oktober 2010 (LJN: BM7808) en oordeelt dat het in het onderhavige geval redelijk is om tot verrekening over te gaan. De rechtbank neemt daarbij in overweging dat sprake is van een arbeidsongeschiktheidsverzekering die voorziet in een periodieke uitkering die strekt tot vergoeding van inkomensschade van benadeelde. (uurtarief € 240,-; gevorderd € 6.811,56; aantal uren gematigd)

Rechtbank Den Haag 06 juli 2012

BX2021 | 414505 / HA RK 12-123

AOV uitkering is sommenverzekering die schade vermindert.
De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 3 oktober 2008 (LJN: BD5828) onder verwijzing naar de Parlementaire Geschiedenis bij artikel 7:925 lid 2 BW tot uitgangspunt genomen dat een particuliere AOV in het algemeen een sommenverzekering is. Daarmee is het HR 6 juni 2003 (LJN: AF6203) achterhaald. Doorslaggevend is of het inkomen zowel bij de totstandkoming van de verzekering als bij het bepalen van de hoogte van de uitkering een rol heeft gespeeld. Indien

het inkomen uitsluitend bij de totstandkoming van de verzekering een rol speelt, en nadien niet meer, noch bij de eventuele aanpassing van de verzekerde jaarschades, noch bij de vaststelling van de hoogte van de daadwerkelijk te verlenen uitkering, is sprake van een sommenverzekering. Omdat de uitkering uitsluitend aan de mate van ao en niet aan de inkomensderving is sprake van een sommenverzekering. Deze voorziet evenwel in een periodieke uitkering die strekt tot vergoeding van inkomensschade die ook daadwerkelijk door is geleden en strekt daarom in mindering op de schade. Derving van inkomen is bovendien schade die rechtens voor volledige vergoeding in aanmerking komt en derhalve geen componenten bevat die pleiten voor terughoudendheid in het kader van de verrekening.

Rechtbank Den Bosch 17 oktober 2012

Rb, deelgeschil: geen voordeelverrekening AOV-uitkering BY1145 837800

Benadeelde (ZZP'er jegens wie werkgever aansprakelijk is ex art 7:658 lid 4) verzoekt verklaring voor recht dat verzekeraar de AOV-uitkeringen niet als voordeel mag verrekenen. Het betreft een sommenverzekering die door benadeelde zelf is afgesloten. De kantonrechter toetst aan de zes gezichtspunten van HR 1 oktober 2010 (LJN BM 7808). De kantonrechter komt tot de slotsom dat in dit geval geen direct verband bestaat tussen de uit te keren jaarrente en (de omvang van) de inkomstenderving. De feitelijke omstandigheid dat een benadeelde een AOV-uitkering vrijwel altijd zal aanwenden om inkomensverlies te ondervangen maakt dit niet anders. De kantonrechter oordeelt dat niet gebleken is dat een grond bestaat voor verrekening van het voordeel uit de AOV op voet van art. 6:100 BW. Kosten deelgeschil: € 2.921,17.

Rechtbank Den Haag 27 juni 2012

406273 / HA RK 11-672 | ongepubliceerd

Rb, deelgeschil: AOV (sommenverzekering) moet als voordeel worden verrekend met vergoeding verlies van arbeidsvermogen (art 6:100 BW)

De rechtbank stelt vast dat de AOV van benadeelde een sommenverzekering is. De rechtbank oordeelt vervolgens dat de uitkering uit hoofde van de AOV strekt tot vergoeding van inkomensschade. Zoals uit de polisvoorwaarden blijkt, is het doel van de uitkering de vergoeding van derving van inkomen door benadeelde ten gevolge van zijn arbeidsongeschiktheid. De rechtbank verwijst naar Hoge Raad 1 oktober 2010 (LJN: BM7808) en oordeelt dat het in het onderhavige geval redelijk is om tot verrekening over te gaan. De rechtbank neemt daarbij in overweging dat sprake is van een arbeidsongeschiktheidsverzekering die voorziet in een periodieke uitkering die strekt tot vergoeding van inkomensschade van benadeelde. (uurtarief € 240,-; gevorderd € 6.811,56; aantal uren gematigd)

Rechtbank Rotterdam 08-05-2013

391238 / HA ZA 11-2114 LJN: CA2955,

Rb: schadeomvang bij tijdelijke arbeidsongeschiktheid zzp'er
Zzp'er (klimaatinstallaties champignonindustrie) raakt in 2007 tijdelijk arbeidsongeschikt; benadeelde vordert schade tot 2010 (daarna is hij gere-integreerd in loondienst). Verzekeraar erkent slechts beperkte periode (vordering € 133.410,-; reeds betaald € 63.500,-). 1. De rechtbank is van oordeel dat het antwoord op de vraag of benadeelde tot 2010 arbeidsongeschikt is gebleven niet zonder meer bepalend is. Immers een bepaalde mate van theoretische arbeidsgeschiktheid betekent niet dat benadeelde zijn eigen werk als zzp'er weer volledig kon

hervatten. Gedeeltelijke werkhervatting is in een dergelijke context vaak niet goed mogelijk. Voorts kunnen na verloop van tijd ook commercieel-economische problemen aan werkhervatting in dat eigen werk als zzp'er in de weg staan. 2. Feit dat benadeelde zich bij neuropsychologische expertise in mindere mate heeft ingezet wil niet zeggen dat schade geen gevolg is van het ongeval. 3. Betaalde premies AOV-verzekering reeds voldoende verdisconteerd met verlies van arbeidsvermogen (uitkering zijn volledig verrekend). 4. Smartengeld: € 2500,- (gevorderd € 7500,-).

Rechtbank Rotterdam 06 januari 2014

ECLI:NL:RBROT:2014:167 | KTN-2366880

Rb, deelgeschil: AOV-uitkering zzp'er (sommenverzekering) mag niet verrekend worden met de schade

Zzp'er raakt arbeidsongeschikt door arbeidsongeval. Mag arbeidsongeschiktheidsuitkering worden verrekend met de schade? Toepassing art. 6:100 BW (voordeelverrekening). De kantonrechter toetst aan de zes gezichtspunten van HR 1 oktober 2010 (LJN BM 7808, JA 2010, 155). (Het ging daarbij overigens om iemand in loondienst)

Kort weergegeven gaat het om de navolgende gezichtspunten:

(a). Van verrekening kan in het algemeen alleen dan sprake zijn indien de uitkering ertoe strekt dezelfde schade te vergoeden als die waarvoor de partij die zich op de voordeelstoerekening beroept, aansprakelijk is. Daarbij valt te bedenken dat de verzekering kan zijn aangegaan ter dekking van schadevormen die rechtens of in de praktijk niet voor (volledige) vergoeding in aanmerking komen, of ter aanvulling van bedragen die in voorkomend geval als schadevergoeding, bijvoorbeeld ter zake van smartengeld, aan de betrokkene kunnen worden toegekend. Mede om die reden dient de rechter terughoudend te zijn met (volledige) verrekening, indien bij de benadeelde (mede) sprake is van immateriële schade. De rechter dient voor iedere schadepost afzonderlijk te beoordelen of verrekening redelijk is (HR 17 december 1976, nr. 11000, NJ 1977/351).

(b). Geschiedt de uitkering ingevolge een schadeverzekering en is er sprake van vergoeding van dezelfde schade dan is verrekening in beginsel op zijn plaats, nu de verzekeraar tot het beloop van het door hem betaalde in de rechten van de benadeelde wordt gesubrogeerd en de aansprakelijke partij voor dat bedrag dus door de verzekeraar kan worden aangesproken.

(c). Geschiedt de uitkering ingevolge een sommenverzekering - in welk geval de uitkering niet ervan afhankelijk is of schade is geleden (artikel 7:964 BW) en geen subrogatie plaatsvindt- die door benadeelde zelf is gesloten en betaald, dan is verrekening in het algemeen niet aan de orde, nu het bestaan van een zodanige verzekering een aangelegenheid is die de schadeplichtige niet aangaat, waar het afsluiten van een zodanige verzekering een zuiver individuele en persoonlijke beslissing is, zowel wat betreft de vraag of men een zodanige verzekering zal afsluiten als wat betreft de vraag voor welke bedragen. Indien de rechter van oordeel is dat verrekening niettemin redelijk is dan dient hij onder ogen te zien of de redelijkheid dan ook niet meebrengt dat die verrekening wordt beperkt met het oog op de premies die voor die verzekering zijn betaald.

(d). Indien de premies voor de te verrekenen sommenverzekering door de aansprakelijke partij zijn voldaan kan dit aanleiding geven wel tot verrekening over te gaan;

(e). Is de in het geding zijnde aansprakelijkheid gedekt door een verzekering dan zal verrekening van een uitkering ingevolge een sommenverzekering in het algemeen niet in overeenstemming met de redelijkheid zijn;

(f). Brengt de aard van de aansprakelijkheid en de mate van verwijtbaarheid richting de aansprakelijke persoon met zich mee dat verrekening van voordeel redelijk is.

De kantonrechter oordeelt dat de AOV strekt tot dezelfde schade te vergoeden als waarvoor veroorzaker aansprakelijk is. Hij stelt vast dat sprake is van een sommenverzekering: de hoogte van de uitkering is afhankelijk van een tevoren vastgestelde verzekerde som en niet van het laatstelijk verdiende inkomen. Er is geen correctiebepaling opgenomen ingeval er geen sprake (meer) is van schade. De kantonrechter oordeelt voorst dat verrekening van AOV-uitkeringen in

beginsel niet in overeenstemming met de redelijkheid is, nu de aansprakelijke partij een aansprakelijkheidsverzekering heeft (gezichtspunt e).

Rechtbank Midden-Nederland 15 januari 2014

deelgeschil: wa-verzekeraar mag AOV-uitkering (schadeverzekering) verreken onder aftrek van betaalde premies

ECLI:NL:RBMNE:2014:372 C-16-354194 - HA RK 13-279

Mag wa-verzekeraar de AOV-uitkering in mindering brengen op de schade? 1. De rechtbank komt tot het oordeel dat sprake is van een schadeverzekering (en niet van een sommenverzekering), omdat a. de polisvoorwaarden een koppeling maken tussen het werkelijke inkomen zonder ongeval en de hoogte van de uitkering; b. de AOV een zgn correctiebepaling kent en c. in de polisvoorwaarden een regresbepaling is opgenomen. Nu sprake is van een schadeverzekering is verrekening (ex art 6:100 BW) op zijn plaats. 2. De rechtbank oordeelt dat de redelijkheid meebrengt dat de premies die benadeelde heeft betaald voor de AOV-verzekering op het genoten voordeel in mindering moeten worden gebracht. 3. Kosten deelgeschil: € 3.894,93.

Hof Den Bosch 11 februari 2014

AOV-uitkering (sommenverzekering) mag niet verrekend worden, omdat aansprakelijkheid is gedekt door wa-verzekering HD 200.125.641/01 ongepubliceerd

Hoger beroep in bodemprocedure van beslissing in deelgeschil. Voordeelsverrekening. Benadeelde (zsp-er) heeft uitkering ontvangen na arbeidsongeval op grond van door hemzelf afgesloten AOV-verzekering. Partijen zijn het om een sommenverzekering gaat; het inkomen heeft geen rol gespeeld bij de hoogte van de uitkering. Het hof oordeelt, onder verwijzing naar de uitspraak van de Hoge Raad van 1 oktober 2010, NJ 2013, 81 dat de enkele vaststelling dat de uitkering er toe strekt (deels) dezelfde schade te vergoeden als die waarvoor de partij die zich op de voordeelstoerekening beroept aansprakelijk is, onvoldoende is om voordeelstoerekening toe te passen. Geschiedt de uitkering op grond van een sommenverzekering die door de benadeelde zelf is gesloten en betaald, komt verrekening in het algemeen niet in aanmerking, nu het bestaan van zo'n verzekering een aangelegenheid is die de schadeplichtige niet aangaat. Naar het oordeel van het hof staat in dit geval in ieder geval aan verrekening in de weg dat de hier aan de orde zijnde aansprakelijkheid (ex art. 7:658 lid 4 BW) gedekt is door een wa-verzekering.

Hof Den Bosch 12 augustus 2014

ECLI:NL:GHSHE:2014:2782 | HD 200.113.730_01

Hof: whiplash, patiëntenkaart, verzekeringsarts, verlies arbeidsvermogen, vaststelling schade DGA

Whiplash, ongeval 2000, medevennoot v.o.f. handelsfirma in wijnbewaarsystemen. 1. Whiplash klachtenpatroon moet plausibel zijn: consistent, consequent en samenhangend. Geen hoge

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

eisen. 2. Patiëntenkaart: Mede gelet op de omvang van de gevorderde schadevergoeding is verzoek verzekeraar om inzage in de medische gegevens terecht; het hof gelast benadeelde de patiëntenkaart van ongeveer twee jaren voor het ongeval over te leggen. 3. Beperkingenprofiel door opgesteld door neuroloog: het hof ziet geen noodzaak voor afzonderlijk verzekeringsgeneeskundig rapport. 4. Resterende verdien capaciteit vastgesteld op basis van alleen neurologisch onderzoek is voldoende. 5. Verlies arbeidsvermogen, situatie na ongeval: kosten interim management hoog, maar acceptabel. 6. Situatie na ongeval: 50% in omgezet in 50% aandeelhouderschap BV, ook zonder ongeval. Dat brengt mee dat benadeelde alleen schade lijdt doordat zij niet het salaris krijgt als directeur. Met méér schade doordat het salaris van een DGA bewust lager wordt gehouden omdat er eigen vermogen wordt opgebouwd in de BV hoeft immers geen rekening te worden gehouden aangezien deze situatie met en zonder ongeval hetzelfde is. 7. Smartengeld: € 18.000,-.

Rechtbank Oost-Brabant 19-03-2015

C/01/285860 / EX RK 14-213

Deelgeschil. Letselschade. Artikel 6:100 BW voordeelsverrekening AOV.

De rechtbank overweegt dat het arrest Verhaeg/Jenniskens (ECLI:NL:HR:2010:BM7808) geen sluitend beoordelingskader geeft voor de vraag naar de redelijkheid van verrekening van uitkeringen uit particuliere arbeidsongeschiktheidsverzekeringen die, zoals in casu, deels als een sommenverzekering en deels als een schadeverzekering zijn te beschouwen. De rechtbank geeft een eigen redelijkheidsoordeel en acht verrekening op zijn plaats, zij het dat op het te verrekenen bedrag in mindering moeten worden gebracht de premiebedragen die de benadeelde alle jaren voor zijn AOV heeft betaald.

Hof Den Bosch 24 maart 2015

ECLI:NL:GHSHE:2015:1062 | HD200.122.619_01

Hof: whiplash, bezwaren tegen deskundigenberichten en persoon van deskundige afgewezen Whiplash, ongeval 1998, (toen) 31-jarige zelfstandige (groothandel in Catalaans aardewerk). De rechtbank heeft de conclusie van de arbeidsdeskundige overgenomen dat benadeelde een restcapaciteit van 100% in zijn eigen onderneming heeft. Alle 22 grieven van benadeelde tegen dit oordeel falen. De hof verworpt de inhoudelijke bezwaren van benadeelde tegen de rapporten van de verzekeringsgeneeskundige en arbeidsdeskundige. Het hof verworpt eveneens de bezwaren tegen de persoon van de arbeidsdeskundige. Het hof stelt daarbij voorop een gebrek aan onpartijdigheid aan de zijde van een deskundige een schending kan meebrengen van het beginsel van equality of arms. Van beslissende betekenis is of de twijfels die door de schijn van partijdigheid zijn gewekt, objectief gerechtvaardigd zijn (HR 6 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:523).

Rechtbank Den Haag 24 maart 2015

C/09/477652/HA RK 14-630, beschikking in deelgeschil

AOV sommenverzekering, volledige in mindering op schade wegens verlies arbeidsvermogen, wel volledige premieverrekening.

Betrokkene is zelfstandige kalkzandsteenverlijmer en heeft een AOV verzekering bij NN voor een jaarrente van € 24.000, zowel A als B rubriek. Op 16-05-2010 wordt hij van achteren aangereden en raakt arbeidsongeschikt. Hij ontvangt sindsdien een AOV uitkering. Voor de letselschade stelt hij de WA verzekeraar Inshared aansprakelijk. De rechtbank is van oordeel dat

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

deze AOV verzekering een sommenverzekering is. De rechtbank is van oordeel van de AOV voorziet in een periodieke uitkering die strekt tot vergoeding van inkomensschade, welke inkomensschade ook daadwerkelijk geleden is. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van de HR 1-10-2010, doch geeft aan dat daar sprake was van een eenmalige uitkering in geval van blijvende invaliditeit bij een collectief afgesloten ongevallenverzekering. In de onderhavige zaak heeft de AOV verzekering een schadevergoedingskarakter. Van een zuivere sommenverzekering die volledig abstraheert van het bestaan van schade is geen sprake. Gezien de omvang van de jaarlijkse uitkering zou het niet verrekenen tot overcompensatie lijden, hetgeen zich niet goed verhoudt tot het beginsel van volledige schadevergoeding. De rechtbank komt tot oordeel dat de uitkering volledig verrekend moet worden. Wel dient rekening te worden gehouden met de premiebetaling voor de AOV over alle jaren voorafgaand aan het ongeval. Anders zou betrokkene in een slechtere positie komen, dan iemand die geen AOV gesloten heeft.

Rechtbank Noord-Nederland 1 april 2015

C/19/77076 / HA ZA 09-973 | ongepubliceerd | whiplash, schade zelfstandige niet onderbouwd

Ongeval 1997, whiplash, (destijds) 38 jarige vrouw; tussenvonnis na deskundigenbericht door verzekeringsgeneeskundige en arbeidsdeskundige. De rechtbank oordeelt op basis van het rapport van de arbeidsdeskundige dat benadeelde arbeidsongeschikt is geworden voor haar werk in haar eigen bedrijf (kledingwinkel). De rechtbank volgt ook het oordeel van de arbeidsdeskundige ten aanzien van de hypothetische situatie zonder ongeval. De rechtbank laat de bedrijfseconomische analyse van de arbeidsdeskundige buiten beschouwing, omdat dit buiten zijn vakgebied ligt, maar oordeelt dat hij op basis van het feit dat benadeelde een beperkt arbeidsverleden had, geen ervaring en vakdiploma's had en in de jaren vooraf gaand aan het ongeval verlies/ geringe winst had gemaakt behaald zijn oordeel kon baseren dat benadeelde niet succesvol zou zijn geweest als ondernemster. Zij zou met passende werkzaamheden meer inkomen hebben kunnen genereren. Benadeelde heeft niet aangegeven waarom de geduide functies niet passend zouden zijn. De rechtbank gelast een comparitie voor het geven van inlichtingen over de schade.

Rechtbank Gelderland 30 september 2015

ECLI:NL:RBGEL:2015:5935 Zaaknummer: 232165

<http://stichtingpiv.nl/rb-abstracte-berekening-schade-aannemer-na-deskundigenbericht-rekenrente-2/>

Rb: abstracte berekening schade aannemer na deskundigenbericht, rekenrente 2%

Rechtbank stelt uitgangspunten schadeberekening verlies van arbeidsvermogen aannemer vast na deskundigenbericht door bedrijfseconoom. Door rechtbank was in eerder tussenvonnis gekozen voor abstracte benadering van de schade. De deskundige heeft voorgesteld de schade op een andere wijze te benaderen, namelijk door de schade te begroten op de kosten van vervanging van 'de gemiste productiecapaciteit' van benadeelde. De rechtbank ziet echter geen aanleiding van de wijken van de eerder voorgestelde benadering, nu de alternatieve benadering niet een wezenlijk geringere onzekerheid meebrengt. 2. Rekenrente 2%. De rechtbank verwijst hierbij naar de door benadeelde aangehaalde publicatie van Tiemersma in Verkeersrecht 2013. De rechtbank acht hierbij van belang dat de rekenrente in de periode 2000-2013 feitelijk gemiddeld 2% per jaar bedroeg en dat het CPB aanneemt dat voor professionele pensioenbeleggers de rekenrente de komende 20 jaar gemiddeld 2,2% zal bedragen. Aan de onderbouwing door benadeelde van de te hanteren

www.kennisbank.personenschadeportaal.nl

rekenrente mogen geen al te hoge eisen worden gesteld. Het hanteren van verschillende rekenrentes in onderscheiden perioden ligt niet in de rede. (zie r.o 2.17).

Rechtbank Noord-Holland 13 oktober 2015

Zaaknummer: C/I 5/222909 / HA RK 15/40

Rb, deelgeschil: benadeelde heeft recht verwerkt om op ingenomen standpunt verrekening AOV terug te komen

Rechtsverwerking, ongeval 2009, zelfstandige ondernemer in de bouw; verrekening AOV? 1. De rechtbank is van oordeel dat verzoeker het recht heeft verwerkt het standpunt in te nemen dat de AOV niet met de inkomensschade verrekend dient te worden. Partijen hebben gedurende de onderhandelingen over de afwikkeling van de schade gecorrespondeerd over het al dan niet verrekenen van de AOV. Bij brief van 20 januari 2011 heeft verzoeker bij monde van zijn advocaat expliciet het standpunt ingenomen de AOV te zullen verrekenen. De advocaat heeft daarbij geen voorbehoud gemaakt, maar juist uitdrukkelijk de discussie over het al dan niet verrekenen van de AOV beëindigd. De rechtbank verwerpt het verweer dat het voeren van onderhandelingen een dynamisch proces is en dat het partijen daarin vrijstaat van standpunt te veranderen. 2. Betaalde premies alleen verrekenen voor het jaar voorafgaand aan het ongeval; voor de overige jaren heeft verzekeraar risico. 3. Kosten deelgeschil: € 5.422,80; uren teruggebracht van 20 tot 17; uurtarief € 240,-.

Rechtbank Den Haag 14 oktober 2015

Rb: tijdelijke beperkingen door whiplash aangenomen, psychisch klachten geen gevolg van ongeval

Zaaknummer: 09/478215 / HA ZA 14-1329

Whiplash, ongeval 2011, zzp-er met timmerbedrijf. Door verzekeraar is procedure gestart ter verkrijging van verklaring voor recht. Deze wordt afgewezen en de rechtbank stelt zelf de schade vast (art 6:97 BW). De rechtbank oordeelt dat de aanwezig klachten reëel, niet ingebeeld en niet overdreven zijn en neemt gedurende enige tijd causaal verband aan tussen de postwhiplashklachten en het ongeval aan. Ten aanzien van de psychische klachten overweegt de rechtbank dat deze pas een jaar na het ongeval zijn ontstaan en dat deze met name zijn veroorzaakt door financiële problemen (r.o.4.8). Niet gebleken is dat de verzekeraar onvoldoende voorschotten heeft verstrekt. De rechtbank stelt vast dat de financiële problemen kennelijk zijn veroorzaakt door het uitgavenpatroon van benadeelde (o.a. de inrichting van zijn nieuwe huis) en niet zijn te voeren zijn op het ongeval. Voorts is er een tweede alternatieve verklaring voor de psychische klachten: het feit dat zijn uit Nederland dreigde te worden "uitgezet". Ten aanzien van de beperkingen gaat de rechtbank uit van de door de medisch adviseur van de verzekeraar opgestelde FML. De rechtbank komt tot het oordeel dat benadeelde vanaf 2015 geacht wordt zonder ongevalsgerelateerde beperkingen te kunnen functioneren. Toekomstig verlies arbeidsvermogen afgewezen Smartengeld: € 7500,-.

Lees verder

Rechtbank Noord-Nederland , 12 januari 2016

Zaaknummer: C/I9/77076 / HA ZA 09-973, Bron: Ongepubl. jurisprudentie

Rb: whiplash, beperkte looptijd schade zelfstandig ondernemster, nu zij ander passend werk had kunnen verrichten

Whiplash, ongeval 1997. De rechtbank oordeelde bij eerder tussenvonnis dat benadeelde haar eigen werk als ondernemster van een kinderkledingzaak niet meer kan doen. De rechtbank oordeelt in het kader van de schadebeperkingsplicht dat het redelijk was dat benadeelde aanvankelijk probeerde haar eigen bedrijf voort te zetten. Zij was destijds net gestart. Dat benadeelde door haar arbeidsongeschiktheid extra personeelskosten moest maken, komt dan ook voor rekening van verzekeraar. De rechtbank is het echter met verzekeraar eens dat het niet redelijk is om alle opgevoerde jaren voor haar rekening te laten komen. Nog daargelaten de vraag hoe de gestelde predispositie zou hebben doorgewerkt in de bedrijfsresultaten zonder ongeval, stelt de rechtbank vast dat benadeelde na verloop van enkele jaren toch heeft moeten constateren dat zij met haar eigen bedrijf geen volwaardig inkomen kon genereren. Dit terwijl al was vastgesteld dat benadeelde ander passend werk kon verrichten. Onder deze omstandigheden is de schade in redelijkheid mede als een gevolg van het te lang door blijven werken in de eigen zaak in plaats van ander passend werk te zoeken aan benadeelde toe te rekenen. De rechtbank wijst de schade toe tot 2000; de schade over de periode daarna wordt afgewezen. 2. Smartengeld: € 6000,- (gevorderd: € 22.689,-). 3. Huishoudelijk hulp afgewezen.

Rechtbank Den Haag 6 juli 2017

ECLI:NL:RBSGR:2012:BX2021

Zaaknummer: 414505 - HA RK 12-123

Rb, deelgeschil: AOV-uitkeringen (sommenverzekering) mogen in mindering worden gebracht op inkomensschade

Zelfstandige interimmanager raakt in 2009 80-100% arbeidsongeschikt. Zij ontvangt een AOV-uitkering. De WAM-verzekeraar wil de AOV verrekenen bij de bepaling van inkomensschade. 1. De rechtbank oordeelt dat sprake is van een sommenverzekering. In de polisvoorwaarden ontbreken bepalingen die de hoogte van de bij arbeidsongeschiktheid te ontvangen uitkering afhankelijk maken van het inkomen dat benadeelde op dat moment geniet. 2. Verrekening. De rechtbank overweegt dat uit het arrest van de Hoge Raad van 1 oktober 2010 volgt dat verrekening in het algemeen aan de orde kan zijn wanneer dezelfde schade wordt vergoed, als die waarvoor de partij die zich op de voordeelstoerekening beroept, aansprakelijk is. De rechtbank overweegt vervolgens dat sprake is van een AOV die voorziet in een periodieke uitkering die strekt tot vergoeding van inkomensschade van benadeelde, welke inkomensschade ook daadwerkelijk is geleden. Tevens hecht de rechtbank belang aan het feit dat de wetgever bij de beantwoording van de vraag of verrekening op zijn plaats is als een factor van bijzonder gewicht heeft aangemerkt de mate waarin de betrokken sommenverzekering voorziet in een periodieke uitkering ter compensatie van inkomstenderving. 3. De rechtbank oordeelt 25% van de AOV-uitkeringen niet als voordeel mogen worden verrekend (benadeelde heeft 25% eigen schuld aan het ongeval). 4. Kosten deelgeschil: € 4.741,87 (uurtarief € 250,-; gevorderd: € 5.929,49; aantal uren en uurtarief € 275,- bovenmatig).

Tot welke leeftijd een zelfstandige ondernemer in de bouw zonder het ongeval naar verwachting zou hebben gewerkt.

In deze letselschadezaak beoordeelt de rechtbank de looptijd van de schade wegens verlies aan verdienvermogen van een zelfstandige ondernemer in de bouw. Partijen verschillen van mening over de vraag tot welke leeftijd eiser zonder het ongeval zou hebben gewerkt. Eiser stelt dat hij als zelfstandige tot ongeveer 70 jaar zou hebben doorgewerkt, terwijl Achmea betoogt dat hij vanwege bestaand letsel en een mogelijke pensioenvoorziening eerder zou zijn gestopt. De rechtbank baseert haar oordeel mede op een deskundigenonderzoek naar de pensioenleeftijd van zelfstandigen in de bouw. Daaruit blijkt dat zelfstandigen gemiddeld langer doorwerken dan werknemers en dat een aanzienlijk deel na de AOW-leeftijd actief blijft. De gemiddelde pensioenleeftijd van zelfstandigen in de bouw bedroeg ongeveer 68 jaar.

De rechtbank oordeelt echter dat niet aannemelijk is dat eiser na zijn AOW-leeftijd zou zijn blijven werken, mede vanwege zijn fysieke belasting, bestaand letsel en onduidelijkheid over zijn pensioenvoorziening. Het standpunt van Achmea dat eiser al op 62-jarige leeftijd zou zijn gestopt, wordt eveneens verworpen, omdat eiser ondanks eerdere klachten jarenlang succesvol zijn onderneming heeft voortgezet.

De rechtbank bepaalt daarom dat voor de berekening van het verlies aan verdienvermogen moet worden uitgegaan van doorwerken tot de AOW-leeftijd van eiser